

give større Muligheder for de dømte til efter Straffens Udstaaelse at vende tilbage til Samfundet. For de allerede afsagte Domes Vedkommende indeholder Ændringsforslag Nr. 20 til § 2 en Bestemmelse om, at Fortabelsen af de i § 6 nævnte Rettigheder fremtidig træder i Stedet for den skete Fradømmelse af almen Tillid, ligesom det i Overensstemmelse med den gældende Domspraksis bestemmes, at Rettighedsfortabelsen gælder for bestandig, saafremt den ved Dommen idømte Straf udgør mindst 4 Aar, i de øvrige Tilfælde for 5 Aar.

Det fremgaar af de Oplysninger, der er givet Udvalget, at der i den første Tid efter Straffelovstillæggets Ikrafttræden er afsagt Domme med en strengere Strafudmaaling end den nuværende Praksis, og det forudsættes derfor i Ændringsforslag Nr. 20 til § 2, Stk. 2, at Justitsministeren i saadanne Tilfælde efter Erklæring fra Ankenævnet kan søge Benaadning udvirket til den Straf, den paagældende efter den nugældende Praksis maatte antages at ville være blevet idømt, og der gives i denne Forbindelse Lovhjemmel for, at Rettighedsfortabelse i saadanne Tilfælde skal ske i Overensstemmelse med § 2, Stk. 1, ligesom Prøveløsladelse kan ske beregnet efter Størrelsen af den ved Benaadningen nedsatte Straf.

Den ved Ændringsforslag Nr. 1 foreslaaede Affattelse af § 3, Stk. 3, Nr. 2, tilsigter at præcisere det, som udtaltes under Forhandlingerne om Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945, bl. a. i den af Folketinget afgivne Betænkning, at der ved Strafudmaalingen bør tages Hensyn til de undskyldende Momenter, der kan ligge i de paagældendes Tilknytning til det tyske Folk, navnlig for saa vidt angaar de Medlemmer af det tyske Mindretal, der har gjort tysk Fronttjeneste uden for Danmark. Ligesom i de ovennævnte Tilfælde maa det staa Justitsministeren aabent ved at søge udvirket Benaadning at raade Bod paa de Ubilligheder, der maatte opstaa i Forhold til tidligere dømte af denne Kategori.

Udvalget bemærker i øvrigt:

ad Ændringsforslag Nr. 1 og 3 til § 1.

Den foreslaaede Mindstestraf, Fængsel i 2 Aar, er den samme som den i Borgerlig Straffelov § 101 for den, der bærer Vaaben mod den danske Stat, eller som under Krig eller truende Udsigt til Krig yder Fjenden Bistand ved Raad eller Daad, fastsatte. Ligesom efter den nugældende § 3 i Straffelovstillægget er der Adgang til Nedsættelse af Straffen til Fængsel i 1 Aar. Som formildende Omstændigheder nævnes eksempelvis en Række af de Forhold, der paa Grund af Besættelsestidens særlige Forhold eller de paagældendes særlige Tilknytning til det tyske Folk bør kunne begrunde en lavere Straf end det i øvrigt gældende Strafminimum. Man har anset det for uforment at ændre Bestemmelsen om, at Arbejdshus, Sikkerhedsforvaring og Psykopatfængsel ikke kan idømmes, idet man gaar ud fra, at der i den kgl. Anordning, der skal fastsætte de nærmere Regler for Fuldbyrkelse af Frihedsstraf, i fornødent Omfang vil blive draget Omsorg for en differentieret Behandling af Strafafsonerne.

ad Ændringsforslag Nr. 4 til § 1.

Man har ikke anset det for rigtigt at gøre Domstolenes Adgang til Anvendelse af Formuekonfiskation afhængig af, at der idømmes Straf af en bestemt Størrelse. Da Domstolenes Praksis og den Praksis, der følges af Anklagemyndigheden med Hensyn til Nedlæggelse af Paastand om Formuekonfiskation, i øvrigt maa antages at følge de i Forslaget angivne Retningslinier, foreslaas Straffelovstillæggets § 4 bevaret uforandret i sin nuværende Affattelse.

ad Ændringsforslag Nr. 5 til § 1.

Ved Ændringen opnaas, at den domfældte ikke afskæres fra at tjene sit Brød ved Privatundervisning af enkelte Elever, f. Eks. som Sprog- eller Musiklærer.

ad Ændringsforslag Nr. 6 til § 1.

Ændringen betyder en Indskrænkning af Rettighedsfortabelsens Omfang, saaledes